

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران
دوشنبه ۱۰ اردیبهشت ۱۳۹۷ - ۱۳ شعبان ۱۴۳۹
سال نوزدهم - شماره ۵۳۶۱ - ۱۶ صفحه
قیمت در استان تهران و البرز: ۵۰۰ تومان
سایر استانها: ۳۰۰ تومان

سر مقاله

جدال منطق و زور در آیین ملت

عبدالله کنجی
مدیر مسئول

اگر چه دولت آمریکا تاکنون به تعهدات خود در برجام عمل نکرده اما احتمالاً ۲۲ اردیبهشت رسماً از آن خارج خواهد شد. آیا دولت و ملت ما از این خروج نگران هستند؟ دولت فعلی آمریکا به آنچه انجام نداده رسمیت می‌بخشد و برخلاف دولت قبلی شان مسئله را شفاف نموده است و از اینکه ما را از پلتاکیفی و

انتظار خارج کرده و تکلیف‌مان روشن شده است نباید ناراحت باشیم بلکه باید محل ایستادن خود را محکم کنیم.

آنچه در چهار سال گذشته در مقابل چشم ملت ما اجرا شد نمایشی بیش نبود. اما این نمایش لازم بود، برخی مذاکره نظام با آمریکا را تابلو معرفی می‌کردند و اگر یک مسئول ایرانی از در اتاق کارکنان سفارت آمریکا در سازمان ملل عبور می‌کرد عده‌ای به وجد می‌آمدند و امیدآفرینی را تبلیغ می‌کردند. عده‌ای استکبارستیزی را نه یک امر عقلانی - دینی که نوعی غیریت‌سازی می‌دانستند و می‌گفتند: اگر استکبارستیزی را از شما بگیرند و وارد

مذاکره با آمریکا بشوید دیگر هیچ حرفی برای گفتن ندارید. اما آنچه در چهار سال گذشته به دست آوردیم گرایش اقتصادی نبود که «جدال منطق و بی‌منطقی» در مقابل چشم ملت ایران بود. این جدال منطقی نظام بسیاری از غرب‌گرایان و «سراب‌پوران» داخلی را به محاق سیاسی برد و فهمیدند که مذاکره و تعهد و اجرای کامل تعهد از سوی نظام جمهوری اسلامی مسئله آمریکا را حل نخواهد کرد. فهمیدند جدال آنان با ما جدال هویتی است و شرط

عادی شدن روابط، عدول از هویت و پذیرش سیادت بزرگی مبتذل‌ترین شخصیت‌های جنسی جهان در کاخ سفید است. منطق ما مذاکره و تعهد و انجام تعهد بود. منطق آنان مذاکره برای مذاکره و عدم انجام تعهدات بود. منطق ما در منطقه مبارزه با تروریسم در عین تحریم بود و منطق آنان تولید تروریسم و تحریم ما به بهانه حمایت از تروریسم است. موشک‌های ما یک بار فراتر از مرزهای ما به سوی تروریسم شلیک شد و موشک‌های آنان دو بار در سوریه به سمت

دولت قانونی آن کشور که در حال مبارزه با تروریسم است، شلیک شد. اکنون آنان از گفتگو، دیپلماسی، دادوستد و حقوق بین‌الملل عدول کرده‌اند و تنها گزینش‌شان گاو صفتی و علت آن هم ناکامی خود و صهیونیست‌ها در تحمیل تروریسم بر خاورمیانه اسلامی است.

امروز «غور مقدس» ایرانیان در جدال جدی با زور رسوایان جنسی و گاو صفت است. امروز قدرت همچون تیغی در دست زنگی مست در آمریکا است و مگر می‌شود ملت ایران در مقابل این زور تسلیم فرود آورد؟

اما چه باید کرد؟ دولت ما باید دو شرط اساسی را بر خود حاکم کند: اول ارتقای خود به دولتی در تراز دولت بحران که بتواند در روزهای سخت کشور را اداره کند. از ناز پروردگان و لذت‌چشیدگان فعلی این هنر ساطع نمی‌شود.

دوم پایان انتظار در نگاه به دروازه‌های غرب و انداختن طرحی نو در جهان چندقطبی و ظرفیت‌سازی از منابع بومی است. ایستادن امروز ایران در مقابل همه‌چیزخواهی و عریان‌گری نظام سلطه به عوام تعددی بستگی دارد اما به زعم نگارنده چاراندیشی برای دو مسئله ما را از بقیه مسائل نیز عبور می‌دهد. طبق اعلام بانک جهانی و همچنین دولت، آهنگ رشد اقتصادی کشور در سال ۲۰۱۸ برتر از همه کشورهای عربی منطقه است. این آهنگ را باید حفظ کرد اما آن دو مسئله اگر حل شود عزت ملی ما نه تنها تحقیر نخواهد شد که ارتقا خواهد یافت. «نتف» مهم‌ترین تهدید نظام اسلامی و ملت ایران است. هیچ عاملی به اندازه نتف ملت و حاکمیت ما را به اضطراب و اضطراب نمی‌کشاند. پاشنه آشیل نظام جمهوری اسلامی قبل از هر چیز نتف است. تک‌محصولی بودن ایران و تکیه اصلی اداره کشور به نفت مهم‌ترین عاملی است که در دوره‌ها ما را به سمت انتخابات‌های سخت می‌کشاند و عجیب است که سیاست ۴۰ ساله نظام جمهوری اسلامی و شعار همه دولت‌ها عدم اتکا به نفت بوده است اما در عمل چیزی اتفاق نمی‌افتد. رئیس‌جمهور در جمع کارگران می‌گوید: ۵۵ درصد نفت سهم مستمری بگیران است و مردم نمی‌دانند چرا باید اینگونه باشند و می‌پرند پس کنسورات مستمری‌بگیران چه شده است؟ همه دولت‌ها هنگام تقدیم لایحه بودجه به مجلس از کاهش سهم نفت در اداره کشور می‌گویند اما در همان نقطه قبل ایستاده‌اند. عبور از نفت، گردن نظام جمهوری اسلامی و ملت ریشه‌دار ایران را در مقابل «گاو زور» برافراشته تر خواهد کرد. عجیب‌تر اینجاست که در عین گرفتار آمدن در این معضل، ۶۰ درصد اقتصاد کشور مالیات نمی‌دهند. (بقیه در صفحه ۲)

این دومین بار در روزهای اخیر است که رئیس‌جمهور از کابینه خود گلایه به پیش مردم می‌برد!

نوای ناامیدی از وزیران امید

روحانی: برخی وزرا نوایشان نوای ناامیدی است. اول دولت، وسط دولت، آخر دولت، سخن اینها سخن ناامیدی است

جوانان باید حرفه بیاموزند و جذب بازار کار شوند دیگر آن دوره گذشته است که جوانان دیپلم و لیسانس و دکتر بگیرند و استخدام دولت شوند. دولت چاق شده و کمی بعد باید با عصا و ویلچر برود

عکس: ایسنا | آرش خاموشی | احسن صفحه

نوای ناامیدی از وزیران امید

سیاسی
علی‌علوی

رئیس‌جمهور در تازه‌ترین سخنانش از یک «دولت ذهنی» که در ذهن او تقسیم‌بندی شده است، سخن گفت که در این تقسیم‌بندی «برخی وزرا، نوایشان، نوای ناامیدی است. اول دولت، وسط دولت، آخر دولت، سخن اینها سخن ناامیدی است. می‌گویند بودجه کم است، نفت ارزان است، باران کم است، مالیات چه شد؟»

این دومین گلایه روحانی از کابینه‌اش در روزهای اخیر است که به مردم عرضه می‌شود! قبلاً اعضای کابینه را متهم کرده بود که «روزه سکوت گرفتند و حرف نمی‌زنند».

روحانی سپس «ناامیدی» را توطئه دشمن نامید و به این ترتیب شاید ناخواسته بخش «ناامیدی‌تراش» کابینه را با دشمن در یک سو قرار داد: «امروز مهم‌ترین توطئه دشمنان علیه ملت ایران ایجاد یاس و ناامیدی است.»

رئیس‌جمهور البته به تولید کننده کالای ایرانی هم هشدار داد که اگر کیفیت کالایش از کالای خارجی کمتر و قیمتش بالا باشد، کار برای او سخت خواهد شد و جنش بیخ‌ریزش می‌ماند و به این ترتیب آن دسته از تولیدکنندگان و خریداران کالای ایرانی را که با قیمت و کیفیت کالا جالش داشتند، درگیر یک «ناامیدی ذهنی» کرد: «حتی اگر کیفیت جنس ایرانی یک ذره کمتر باشد، باید ایرانی بخریم. البته اگر فاصله کیفیت زیاد باشد کار سخت‌تر می‌شود. اگر کیفیت پایین و قیمت‌ها هم بالا باشد، خب جنس بد بیخ‌ریزش صاحبش!»

پروپاگاندايي برای تحریم کنندگان! اما اظهارات رئیس‌جمهور درباره چگونگی صادرات نفت ایران و اینکه پول آن کجا خرج می‌شود، برای وضعیت کنونی برجام که آمریکا اعلام کرده از آن خارج می‌شود و تحریم‌های نفتی ما بازمی‌گردد، یک پروپاگاندايي واقعی به نفع طرف‌های ما در برجام به حساب می‌آید. عده‌ای سوال می‌کنند که دولت پول نفت را چگونه و کجا خرج می‌کند، اسامیل سازمان تأمین اجتماعی ۵۲ هزار میلیارد تومان به مستمری بگیران اختصاص داده است و پول حاصل از فروش نفت کمتر از ۱۰۰ هزار میلیارد تومان است و حدود ۵۵ درصد آن به مستمری بگیران پرداخت می‌شود و این بخشی از هزینه‌های دولت است. حالا اگر صادرات نفت نداشته باشیم، بی‌تردید زندگی مردم با مشکل مواجه خواهد بود! سال ۹۲ وقتی برای انتخابات آماده می‌شدیم به جنوب رفته، یک پتروشیمی را دیدیم که انبارش پر است. علت را پرسیدیم گفتند که ما تحریم هستیم و مجبور شدیم کارخانه را بخواهیم! چاه‌های نفت ما به دلیل تحریم‌ها قفل بود. برای بازسازی آنها ۸۰۰ میلیون دلار خرج کردیم. کارگران ما چقدر کار کردند تا در عرض چند ماه صادرات نفت ما دو برابر شد. امروز صادرات نسبت به سال ۹۳ و سال ۹۴ که زمان اجرای برجام زمستان ۹۴ بود، دو برابر شده است.»

اینکه در بحبوحه تبلیغات آمریکا برای خروج از برجام، رئیس‌جمهور بگوید «اگر صادرات نفت نداشته باشیم، زندگی مردم با مشکل مواجه می‌شود»، از هر سخن دیگری که یک وزیر بزند، ناامیدکننده‌تر است و البته اگر سخنان رئیس‌جمهور را در روزهای پایانی تقابل خواهیم شد.»

یک منبع مطلع در گفت‌وگو با «جوان»:

پارلموی جنجالی ترجمه سال ۸۲ است

سالک: غلط پارمو
هماهنگی داخلی و خارجی دارد

سخنگوی دستگاه قضا:

رفع ممنوع الخروجی کاوه مدنی با درخواست وزارت اطلاعات انجام شد

میدان داری متهم امنیتی در فیلم کشتار وحشیانه قوچ ایرانی!

افزایش میزان وابستگی صندوق‌های بازنشستگی به بودجه دولت در دولت روحانی

نیمی از نفت به وزارت کار می‌رود

گفت‌وگوی «جوان» با ۳ مدیر جوان رسانه ملی درباره موج جوانگرایی در تلویزیون

مدیر جوان به رسانه ملی انرژی می‌دهد

جلال چراغپور در گفت‌وگو با «جوان»:

این لیگ نمی‌تواند نیاز تیم ملی فوتبال را تأمین کند

مذاکرات هسته‌ای به یاد آوریم، می‌بینیم که اینگونه سخنان مسیوق به سابقه است و طرف‌های مذاکره به خوبی از آن در فشار بیشتر به مذاکره کنندگان ما استفاده کردند.

البته رئیس‌جمهور به خوبی می‌داند که حقوق مستمری بگیران باید از محل حق بیمه‌ای که ۳۰ سال پرداخت کرده‌اند، تأمین شود و نه از صادرات نفت! و باید توضیح بدهد که با کدام مدیریت، کار سازمان تأمین اجتماعی به اینجا رسیده که با پول نفت اداره شود؟! **کار بهتر از دیپلم و لیسانس و دکترا**

روحانی سپس وارد مقوله‌ای با مفهوم «کار بهتر است یا مدرک» شد و نتیجه گرفت که اگر جوانی توانست کار کند ولی حتی دیپلم هم نگرفت، چه بهتر: «جوان‌های بیکار چگونه دارای کار می‌شوند؟ قبلاً فکر می‌کردیم باید بروند دیپلم بگیرند لیسانس و بعد منتظر باشند تا دولت آنها را استخدام کند. دیگر این دوره گذشته است. اولاً دولت، زیاد چاق و فربه شده، به طوری که نمی‌تواند راه برود. این دولت باید وزن خود را کم کند. با این وزن، ورزش دو که هیچ، تند راه رفتن را هم نمی‌تواند انجام دهد. کمی بعد باید عصا و ویلچر برای او بیاوریم. ما نمی‌توانیم هر روز دولت را چاق کنیم. دولت باید چابک و لاغر شود تا بتواند کار کند. جوان ما باید برای ورود به بازار کار، آموزش دیده باشد. سال‌هاست توصیه من به وزیر کار، وزیر آموزش و پرورش و وزیر علوم این است که به این جوان‌ها مهارت کار یاد بدهید. طرف دیپلم می‌گیرد هیچ شغلی بلد نیست. لیسانس است، هیچ مهارتی بلد نیست. دکتری است، مهندس کشاورزی است، فرقی نمی‌کند. ما باید مهارت کار به او یاد دهیم. این وظیفه وزارت کار، وزارت آموزش و پرورش، وزارت علوم و معاون رئیس‌جمهور در فناوری و سایر مسئولان است. وزیر آموزش و پرورش در جلسه شورای عالی انقلاب فرهنگی گزارش‌های خوشحال‌کننده‌ای داد مبنی بر اینکه در یک‌سری شهرها، معمولاً دانش‌آموزان نمی‌توانند دیپلم بگیرند، زیرا قبل از آن، جذب بازار کار می‌شوند. خوب درس خوانده، مهارت یاد گرفته و جذب بازار کار نشده است. حالا بعداً دیپلمش را هم می‌گیرد با اصلا نمی‌گیرد؛ مهم نیست. مهم این است که کار یاد گرفته است.»

البته روحانی که خودش می‌گوید: «کمی بعد باید برای دولت عصا و ویلچر بیاورد» و این نمای ناامیدانه‌ای از دولت ترسیم می‌کند، معلوم نیست چرا از یاس آفرینی وزرای خود که از کمبود بودجه و ارزانی نفت می‌نالند، گله می‌کند؟ **بولتون بددهان**

شاید امیدبخش‌ترین سخنان روحانی، جایی بود که به نوعی جواب جان بولتون و یا خود ترامپ را داد و از جشن چهلمین سالگرد پیروزی انقلاب سخن گفت: «قابلی که در آمریکا اخیراً اسمی گرفته است و خیلی هم بددهن است و نسبت به ایران همیشه بد حرف می‌زند گفته بود که جمهوری اسلامی ایران، چهلمین سال انقلاب خودش را نخواهد دید. به کوری چشم او، ما وارد چهلمین سال انقلاب شدیم و با تحرک و موفقیت بیشتر سال را به پایان می‌بریم و ان‌شاءالله ۲۲ بهمن با جشن شما وارد چهل و یکمین سال انقلاب خواهیم شد.»

Iran Mall

بازار بزرگ ایرات در سال حمایت از کالای ایرانی اولین محصول ایرانی برای هر ایرانی

اداره کل روابط عمومی بازار بزرگ ایران